

[Ministeren for særlige Anliggender.]

kan faa den Opdragelse eller Uddannelse, som Forsørgeren maatte forventes at have kunnet og villet give dem. Efter Lovforslaget vil f. Eks. den aarlige Erstatning til en Enke med to Børn, naar afdødes Aarsløn har været 6 000 Kr., blive 4 500 Kr. Den laveste Erstatning til en Enke uden Børn vil som Følge af den før omtalte Minimumsgrænse for Aarslønnen blive 2 250 Kr. til den enlige Enke, til Enken med et Barn 2 925 Kr. og med to Børn 3 375 Kr. og ikke, som det ved en Trykfejl i Bemærkningerne er angivet, 3 275 Kr.

Naar Enken indgaar nyt Ægteskab, bevares Renten ubetinget for Børnene. For Enkens Vedkommende bortfalder Renten, naar hun indgaar nyt Ægteskab, men Direktoratet kan bestemme, at Renten helt eller delvis bevares eller paa ny tillægges hende, naar det godtgøres, at hendes økonomiske Forhold efter det nye Ægteskabs Indgaaelse eller eventuelt efter dets Opløsning er saaledes, at Hensynet til hendes forsvarlige Forsørgelse gør Udbetalingen af Renten eller en Del af denne paakrævet. En noget tilsvarende Regel findes for Børnene i Militærinvalideloven, medens Enken efter Militærinvalideloven ubetinget mister Renten.

Det Hensyn, der ligger bag denne Afvigelse, er Ønsket om at sikre de paagældende økonomisk i videst muligt Omfang. Det samme Hensyn har ført til, at Erstatningerne efter nærværende Lovforslag i overvejende Grad ydes som Renteerstatninger. Dette gælder, som det ses, uden Undtagelse for Erstatningerne til de efterladte paa samme Maade som efter Militærinvalideloven, men i Modsætning til Ulykkesforsikringsloven, hvor disse Erstatninger ydes som Kapital.

For Invaliditetserstatningernes Vedkommende har den tilskadekomne en vis Adgang til at faa den tilkendte Rente kapitaliseret. Denne Omsætning af Rente til Kapital bør dog, som det er udtalt i Bemærkningerne til Lovforslagets § 28, under Hensyn til den afgørende Vægt, der maa lægges paa, at Erstatningen bevares for paagældende, kun finde Sted ganske undtagelsesvis efter paagældendes Begæring.

Er Renten beregnet efter en Invaliditetsgrad af mindre end 25 pCt., kan Renten kapitaliseres uden Rentenyderens Samtykke. Efter den Praksis, der har dannet sig i Direktoratet for Ulykkesforsikringen, vil Renten i saadanne Tilfælde altid blive kapitaliseret, forudsat at man ikke regner med, at Invaliditeten senere vil forøges.

Man har i øvrigt, som en Konsekvens af de tidligere udtalte Hovedbetragtninger med Hensyn til Erstatningernes Størrelse, ment at maatte foreslaa en Bestemmelse om, at Kapitalerstatningen i det enkelte Tilfælde ikke kan fastsættes til et lavere Beløb end svarende til den Kapitalerstatning, der i et tilsvarende Tilfælde vil kunne udbetales til søfarende, som er berettigede til Erstatning, saavel efter den almindelige Krigsulykkesforsikringslov som efter det for Rigsdagen forelagte Forslag om Ændringer i Krigs-Ulykkesforsikringsloven for søfarende.

Som jeg allerede tidligere har omtalt, er Administrationen af Bestemmelserne i Afsnit 1 henlagt til Direktoratet for Ulykkesforsikringen. For Direktoratets Afgørelser gælder i det store og hele de samme Regler for Appel, som findes i Militærinvalideloven. Dog er Erstatningsraadet skudt ind som Ankeinstans med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt en Person er omfattet af Afsnit 1. Yderligere skal jeg fremhæve, at Ulykkesforsikrings-Raadet, som en Række af Direktoratets Afgørelser kan indbringes for, under Hensyn til Karakteren af de Sager, der her er Tale om, er suppleret med to Repræsentanter for Frihedsbevægelsen, der udpeges af Frihedsbevægelsens Samraad og beskikkes af Ministeren for særlige Anliggender.

Afsnit 2 omhandler Hædersgaver til Deltagere i Frihedsbevægelsen og deres efterladte.

Ved tidligere Love er der som Udtryk for Samfundets Anerkendelse og Taknemmelighed tillagt Hædersgaver til Borgere, der er blevet invalideret under en Indsats for Fædrelandet, og til efterladte efter Borgere, der ofrede deres Liv for Danmark. Saaledes gav Loven af 10. Juli 1940 Regler om Hædersgaver til efterladte efter faldne og til saarede den 9. April, og Love af 20. Marts 1940 og 9. August i Aar giver Regler om Hædersgaver til danske Sømænd og Fiskere og deres efterladte som Paaskønnelse for de søfarendes Indsats under Krigene.

Paa tilsvarende Maade foreslaas det i det foreliggende Forslag, at der — i Tillæg til Invaliditets- og Dødsrerstatningerne — efter Afsnit 1 ydes Hædersgaver til dem, der som Følge af deres aktive Indsats i Frihedsbevægelsen blev invalideret i sværere Grad, og til de efterladte efter dem, der af samme Aarsager mistede Livet. Det maa endvidere som et Udtryk for Statens Ønske om at genoprette de Ulykker, som Overgrebet mod det kommunistiske Parti og